
Hadnagy József

Tolvajhalandzsa

Össze-vissza lopkodok mindent,
de a közt, nem az egyest lopom,
reflektorfénybe tett az isten,
vagy ördög — kínos, örök gondom.
Ökör az egyes, soha észre
nem venne, mert millió baja.
Egek, miképpen... ó, ha révbe...
nincs az országnak jobb tolvaja...

De a közt, nem az egyest lopom.

Ha sok a málé, jobban ragad,
csupán a pénzek csücskét fogom,
s az ország fele hozzám tapad...
Elengedném én, de nem lehet,
a fél ország összeomlana;

hogyan festene egy ilyen lelet? —

nincs az országnak jobb tolvaja...

Reflektorfénybe tett az isten,
senkit nem látok, engem látnak,
nincs menekvés sehová innen,
ha öklel bikája a vádnak.
Mondhatom váltig, hogy nem lopok,
de ugyan melyik vádló hallja?
közben állítják a látnokok:
nincs az országnak jobb tolvaja...

Vagy ördög — kínos, örök gondom...
Úgy szeretném, ha szeretnének.
Ha nem szeretnek, meg kell szoknom,

van ám a pokolban is élet:
minden, amit kíván az ember,
s mert nem tudják —, alig van sara,
erkölcs nincs: a pénz mindent elken —

nincs az országnak jobb tolvaja...

Ökör az egyes, soha észre
nem tér, nem látja a köz javát,
méláz, mintha a holdon élne,
sosem értette a pénzt magát...

Meg-megszédülök, de az árok
nem ismer: alja és oldala
szűz, mert orromnál tovább látok —

nincs az országnak jobb tolvaja...

Nem venne, mert millió baja,
fáradtságot jól körülnézni:
minden országnak van tolvaja,
csak vele képes továbblépni...
Makacs dolgok: asztalok, székek,
kudarc, siker természetrajza
faragja az irigylett képet:
nincs az országnak jobb tolvaja...

Egek, miképpen... ó, ha révbe...
az élet eliramlik, szalad...
Mit érne az ember, ha kérne/

dolgozna, s zsebe üres marad?
A börtönről meg minek félnem,
hisz a törvénynek sok ajtaja,
s nekem nyílik mind, ha kérem —

nincs az országnak jobb tolvaja...

Nincs az országnak jobb tolvaja.
Ha én nem csenek, csennek mások
helyettem; a templom ajtaja
sem túrne ilyen nemzetátkot.
Talajvíz a köz, én csak szerény
kútja, nem apad — nincs vonala;
belőlem iszik gazdag, szegény —

nincs az országnak jobb tolvaja...

Ajánlás

Herceg, félre ne értsél, kérlek
(tán félreérthető manapság):

a tolvaj helyett én beszélek,
hogy látva lásd belső alakját;
ilyen lehet ő, vagy még rosszabb:
mély tükör a rablás folyama,
s a köz kezénél sokkal hosszabb —
nincs az országnak „jobb” tolvaja...

Albert-Lőrincz Márton ajánlása

Herceg, én itt csak vendég vagyok,
de vendégjogon tán szólhatok
pár szót... Nagy lábon sosem éltem,
nem loptam, és ím dicsőségem
nem harácsolt vagyom, beérem
azzal, ami belülről éget,
tolvajként csak azért beszélek,
hogy lásd, milyen az ilyen élet,
szavam ma még szabadon szólhat:
bársonyszékben sziszeg a tolvaj.

Kiadványaink

2020-ban megjelent

